

LA CRÒNICA

Enric
Ramionet

Tenir un pla

La nit de dijous passat, al Casino Llagostera, seu eterna dels actes més transcendents d'aquesta població del Gironès, es van presentar les dades de la situació socioeconòmica del municipi. Una diagnosi a la qual s'han incorporat les conclusions de les diverses sessions de treball participatiu amb agents socials, econòmics, polítics, tècnics i administracions supramunicipals, que forma part del procés de redacció del Pla Estratègic de Desenvolupament Local.

Tot i que segurament s'ha de considerar com un d'aquests actes que es situen en allò que es defineix com optimisme de la voluntat, diria que va ser una nit amb poques alegries. Quim Brugué, catedràtic de Ciència Política i de l'Administració de la UAB, de qui hem llegit descripcions afinadíssimes de la naturalesa d'aquests temps sobre els quals, en el futur, el judici de la història s'acarnissarà, va fer un repàs de com en els darrers anys les tendències econòmiques globals s'han desplomats damunt nostre. I ens va parlar del paper dels ajuntaments que, estrictament, no tenen competències en l'àmbit del desenvolupament econòmic però que en perceben nítidament les incumbències i que, per tant, se senten impel·lits a actuar; de la conveniència de fer-ho de forma participativa, apel·lant a tota la societat per traçar els plans de futur i, també, d'un aspecte essencial que no estic gaire segur que s'ensenyi a les escoles de negocis: sense cohesió social les perspectives seran magres per a tothom.

La política local té riscos i aquests dies els jutjats i les portades dels diaris n'han proporcionat algun exemple, però, per contra, té l'enorme avantatge de quedar situada a prop de la gent i lluny dels lobbys que tanta feina fan a Brussel·les, quasi sempre desastrosa per al comú dels mortals.

Un dels tallers participatius per elaborar el pla ■ MARC SUREDA

Als alcaldes i regidors de consistoris de poblacions que encara conserven una certa dimensió humana, les tensions, les misèries i les crueltats de la crisi actual se'ls presenten amb pocs filtres.

El sociòleg Gerard Quiñones, membre de Neòpolis, la consultoria encarregada de la redacció del pla, ens va proporcionar les dades. No només les depriments: l'atur, que s'acosta al 24%, amb el 60% sense cap prestació, l'envelliment de la població, l'escassa formació de bona part dels treballadors actius, la destrucció del teixit empresarial o l'excessiva dependència de la construc-

ció i el seu caràcter bipolar i sovint autodestructiu. També va invocar les esperances imprescindibles; les potencialitats, la necessitat de convertir el vici en virtut, la força que sorgeix del coneixement i la reflexió sobre la pròpia realitat. L'empenta de la creativitat, del treball en xarxa, del foment del cooperativisme. Entre els presents vaig entendre que predominava la idea que necessitem aquestes eines i aquestes trobades encara que la nit a fora fos tan freda i el verí de la grip afectés bona part de l'audiència. O justament per això, perquè la intempèrie és cada dia més gèlida i l'epidèmia segueix avançant.

LA GALERIA

Jordi
Soler

Bon vent a les veles

La Devesa de Girona, un extraordinari parc format per centenars de plàtans, amb una zona de jardins, algunes àrees amb funcions específiques, una piscina, un palau firal, un auditori també considerat palau de congressos i un angle recte de terra ferma, part del qual consistia en un estadi esportiu al costat d'una hípica, ara coberts, en part, per la gespa, hauria de ser declarada patrimoni de la humanitat i alliberada de totes les servituds que la maltracten i degraden. Fa molts i molts anys, el company de pàgines i bon amic Narcís-Jordi Aragó va publicar un llibre, *La Devesa, paradís perdut*, justament per denunciar totes les facècies que aleshores s'hi perpetraven, i augurar futures, que amb el temps es van anar fent realitat, actuacions irrespectuoses amb les característiques d'aital àmbit. Aquest dimarts, El Punt Avui informava que el govern municipal de CiU ha decidit que les veles que cada estiu, des del 1990, s'instal·la-

La Devesa no mereix ser tractada com un oportú territori a l'abast per fer-hi el que es vulgui

ven a l'interior del parc, enguany ja no s'hi muntin. Argumenta, el consistori, que es tracta d'un "model obsolet" que generava molèsties pel seu inevitable soroll. Però és que el pla d'usos de la Devesa ja veia incompatible aquest tipus d'oci amb la seva protecció. És evident que la manca d'escrúpols pel que fa a la natura empeny els humans a cometre força disbarats, i fins i tot a no voler reconèixer-los i mantenir vigent la seva acció devastadora. Només cal recordar

les vegades que algunes potències, especialment els EUA, s'han oposat a ratificar els principis del Protocol de Kyoto per contrarestar els efectes del canvi climàtic, provocat per la mà de l'home.

La Devesa, els arbres de la qual han sofert, i superat, malalties, no mereix ser tractada com un oportú territori a l'abast per fer-hi el que es vulgui. L'ús que se'n fa durant les Fires de Sant Narcís n'és un bon -mal- exemple. Si, en lloc d'aprofitar un antic pavelló esportiu i el seu entorn, s'haguessin habilitat terrenys a l'altra banda del Ter o del Güell per bastir-hi un parc firal capaç de ser ampliat quan la bona marxa i el creixement dels certàmens així ho demanés, potser les coses anirien d'una altra manera. O sigui, d'una banda, la Devesa tornaria a ser dels ciutadans durant tot l'any, i, de l'altra, els esdeveniments comercials, eqüestres, etc., tindrien un lloc adequat, *ad hoc*, que diria un jurisconsult. Però estic demanant massa.

MEDI AMBIENT

La polèmica del gas de Riudaura arriba finalment al Parlament

Jordi Casas
RIUDAURA

Representants de tots els partits polítics del Parlament -CiU va estar representant pel vicepresident del Consell de la Garrotxa-, excepte el PP, que va excusar la seva absència, van

signar ahir a Riudaura el compromís de dur a terme les iniciatives parlamentàries que calguin per aturar les investigacions d'hidrocarburs al poble i per legislar pertal d'evitar que hi hagi més prospeccions o extraccions de gas o de petroli. Van ser convocats per

l'alcaldesa, Eulàlia Massana (ERC), i per la plataforma veïnal contra la fracturació hidràulica, la qual, a través de la seva presidenta, Blanca Gómez, va voler deixar clar que no són activistes ni alarmistes. Tant ella com l'alcaldesa van remarcar als parlamentaris

que tenen pressa, perquè Teredo Oils vindrà aviat a negociar amb els propietaris dels terrenys on vol fer les investigacions. Els parlamentaris també es van comprometre a promoure un debat energètic i a instar que hi hagi una informació més transparent. ■

Un moment de la reunió d'ahir al Mas Bover, una de les propietats on hi ha un dels antics pous petrolers ■ J.C.